

۹ - حُكْم صَيْد¹

و در کتاب اقدس است **قوله الابهی** : اذا أرسلتم الجوارح الى الصيد اذكروا الله اذا يحل ما امسكن لكم ولو تجدونه ميتاً انه لهو العليم الخبير اياكم ان تُسرفوا في ذلك كونوا على صراطِ العدل و الانصافِ في كل الامور كذلك يأمرکم مطلعُ الظهور ان انتم من العارفين .

و در رساله سئوال و جواب است : سئوال از صيد جواب : قوله تعالى اذا ارسلتم الجوارح اقسام ديگر هم در آن داخل است چون تفنگ و تير و غير هما از هر نوع آلات که بان صيد ميکنند و لكن اگر با دام صيد شود و تا وصول بان مرده باشد حرام است .

و در لوحی است **قوله الاعلی** : و اما ما ذکرتم في ذبيحة الميتة حکمها حکم القبيل كذلك حکم به الرب في الحين .

و از حضرت عبدالبهاء در جواب سئوال آقا ميرزا محمد ناطق :

سؤال : " مأكول اللحم و غير مأكول حلال و حرام اطعمه و اشربه در ديانات و شرايع مختلف است اليوم تكليف اهل بهاء در اين خصوص چيست ؟ "

¹ در قرآن است قوله : " قُلْ لَا أُجِدُّ مَا أُؤْتَىٰ إِلَىٰ مُخْرَجًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمْنَا كُلَّ ذِي ظَفَرٍ وَمَنْ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَا هُمْ بِبَيْعِهِمْ . " و جمعی از علماء اسلام طبق منصوص این آیه و وفق روایت از ابن عباس و عایشه لحوماً محرماً را محدود بهمین اشیاء مذکوره دانسته و اشیاء مذکوره در آیه ۴ از سوره مانده قوله : " حُرِّمَتْ عَلَيْكَ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَ مَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْخَنَقَةُ وَ الْمَوْقُودَةُ وَ الْمُنْتَذِرَةُ وَ النَّطِيخَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبْيُ إِلَّا مَا ذُكِّبْتُمْ وَ مَا دُبِحَ عَلَى النَّطِيِّ وَ أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقٌ " را مشمول در لفظ میتة از همین آیه قرار دادند ولی اکثر علماء محرّمات کتاب را منحصر در اینها دانسته و محرّمات مذکوره در اخبار را هم بآنها ملحق کردند از آن جمله درندگان صاحبان دندان گوشت خوری و مرغان یا چنگالند و اما اشیاء غیر منصوصه که بنوع خصوصی و یا جمله ذکرى از آنها بنا بر عقیده شافعی تطبیق با مذاق توده انام است یعنی آنچه را که اغلبی از طیبات دانسته و میخورند حلال و آنچه را اغلبی خباثت شمرده نهی خوردن حرام میباشد در قرآن است احلّ لكم الطیبات الخ و در حدیث است . فی القرآن الکریم : اَحْلَىٰ صَيْدُ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ قَالَ مَالِكُ وَ الْبَيْتُ وَ الْاَوْزَاعِي وَ يَحْيَىٰ بن سعید لا یحرم من الطیر شیئی و احتجوا بعموم الآيات المنتخبة و لم یثبت عند مالک حدیث النبى عن اكل كل ذی مخلب من الطیور . و در قرآن است . لا تحرموا طیبات من اَحْلَىٰ اللَّهُ لَكُمْ وَ لا تعتدوا اِنَّ اللَّهَ لا یحبُّ المعتدین وَ کُلُوا مِمَّا رَزَقَکُمُ اللَّهُ حَلالًا طیبًا . و فی القرآن قوله تعالی : اَحْلَىٰ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَ طَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ لِلسَّيَّارَةِ وَ حَرَّمَ عَلَيْکُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا . الخ وَ یسئلونک ما ذا اَحْلَىٰ لَهُمْ قُلْ اَحْلَىٰ لَكُمْ الطیباتُ وَ ما عَلَّمْتُمْ من الجوارح مُکَلِّبَیْنِ تَعْلِمُوْهُنَّ مِمَّا عَلَّمْکُمُ اللَّهُ فَکُلُوا مِمَّا امْسَکَنْ عَلَيْکُمْ وَ اذکُرُوا اسمَ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ اتقوا اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ الْیَوْمَ اَحْلَىٰ لَكُمْ الطیباتُ وَ طَعَامُ الذِّیْنِ اَوْتُوا الْکِتَابَ جَلَّ لَکُمْ وَ طَعَامُکُمْ حَلَّ لَهُمْ . وَ نَبِذْ فِي الْقُرْآنِ اسْمُ : " وَ لا تَأْکُلُوا مِمَّا لَمْ یُذْکَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ انه لَفِسْقٌ " ولی بقول ابن عباس و فتواى شافعی ذبیحه مسلم ولو بدون ذکر اسم الله حلال است . و فی الحدیث " من اکل من هذه الشجرة الخبيثة فلا یقرین مسجدنا یرید الثوم و البصل و الکرات و خبثها من کراهة طعمها و رائحتها و انما نهامهم عن ذلك عقوبةً و نکالاً و انه کان تباذرت بالرائحة الخبيثة کالملائكة و فی الخبر نهی عن اکل دواء خبيث . " (مجمع البحرین)

جواب : قوله العزيز : لحمی که مطلوب و گوارا است مأكول لحوم منفوره مبغوض این را بیت عدل باید بموجب حکمت تعیین نماید و اگر چنانچه بطعام نباتی اکتفا شود البته برحم و مروت نزدیکتر است .